

LASERMANNEN
av
Ulf Ryberg

Avsnitt 2

Ver. 27/1 rosa

LASERMANNEN 2

2001 INT. BANK STORGATAN 19 -- DAG 200:

Bankpersonalen står bleka och rädda. En kassör stoppar ner sedelbuntar i en plastkasse.

JOHN
Robbery! Hurry up!!

John skriker åt kassören. Han står med geväret i händerna. Han är klädd i en gammal rock och träningsbyxor. Rånarluva.

ÄLDRE BANKKUND
Jag måste sätta mig....

John vrider på huvudet. En äldre kvinna tar några försiktiga steg fram till en pall. Hon sätter sig. Blek och darrande. Kassören passar på att trycka på larmknappen. John tar plastkassen med pengarna och lämnar lokalen.

2002 EXT. BAKGÅRD -- DAG 200:

John kommer ut från en källardörr inne på en bakgård. Han är klädd i kostym och rock. Han bär en dokumentportfölj i handen. Han tar sin cykel och trampar lugnt därifrån. Polissirener hörs på håll.

2003 INT. POLISHUSET VÅLDSROTELN -- DAG 200:

På en tv-skärm ser vi en videosekvens från bankens övervakningskamera. Den visar en suddig sekvens av John som rånar banken. Vi ser hur John hotar med geväret. Ropar. Hur han går fram till kassan och räcker över plastkassen till kassören. Hur han sedan tar den och lämnar lokalen. Poliserna BORG och NILSSON sitter i rummet och tittar på videon.

BORG
Det verkar ju vara samma gubbe...

NILSSON
Ja, visst fan är det Cykelrånaren.

2003 CONTINUED: 200:

BORG

Vi har till en långfilm med honom
snart... Det är nästan imponerande,
nio rån på ett år...

2004 INT. JOHNS BOSTAD - YNGLINGAGATAN 5 -- DAG 200:

John räknar rånbyttet på bordet i rummet. Han har andra
kläder på sig nu. Sedlarna ligger i prydliga högar, efter
valör. Han tar den sista hundralappen. I kanten på sedeln
skriver han: 245.060. Han lägger den överst i rätt hög.
Lutar sig bakåt med ett neutralt uttryck i ansiktet.

2005 EXT. STUDENTBOSTADSOMRÅDEN -- DAG 200:

Poliser i civilbilar bevakar olika studentbostadsområden.
De sitter i parkerad bil, eller kör omkring och spanar i
områdena.

THORIN (V.O.)

Vi har fått in över fem hundra
tips sedan fantombilden
publicerades. Ändå har vi inte
kommit ett förbannat steg närmre
gärningsmannen. Det är jävligt
illa. Vi har bevakning vid alla
större studentbostadsområden,
eftersom flera av offren är
studenter. Vi har också spaning
på ett antal personer. Men, som
sagt, ingenting av det här har
gett någonting.

2006 INT. POLISHUSET MÖTESRUM -- DAG 200:

Thorin har samlat Eiler A, Börje S, Bergkist, Sjöberg,
Thorstensson, Sonny, Forss och Funcke.

THORIN

Så har ni några förslag, så fram
med dem!

2006 CONTINUED:

2006

En ny polis i gruppen, EILER AUGUSTSSON, vinkar.

EILER AUGUSTSSON

Vi vet ju var kulan från det tredje
attentatet finns, om vi skulle
vilja titta på den.

Thorin tittar frågande på Eiler.

EILER AUGUSTSSON

Jag gick igenom utredningen på
Panagidis igen, bland annat
läkarrapporten där. Den säger ju
klart och tydligt att Panagidis
blev träffad av två kulor. En
passerade rakt genom hans kropp,
och den andra blev kvar. Men
eftersom han stack från sjukhuset
innan de hunnit operera bort den,
så är den ju kvar i hans mage!

THORIN

Det har du banne mig rätt i!

EILER AUGUSTSSON

Dessutom kanske vi kan få ett
bättre signalement den här gången.
Det finns inget alls i rapporten.
Tyvärr blev Panagidis inte
ordentligt hörd. Det gjordes heller
inte någon ordentlig
brottsplatsundersökning.

THORIN

Jaså?

Thorin ser allvarligt på Eiler. Några kollegor känner av
kritiken.

EILER AUGUSTSSON

Detsamma gäller fallet Khosravi.
Han hördes visserligen, men
brottsplatsundersökningen är inte
bra.

BLUE Revision - 1-27-05

3A.

2006 CONTINUED: (2)

2006

Thorin biter ihop. Lite besvärad.

2006 CONTINUED: (3) 2006

THORIN

Vi får se till att hitta
Panagidis, fort som fan! Det
andra får vi också titta på...

2007 EXT. HANDENS CENTRUM -- DAG 2007

Panagidis går omkring med sin blå bag. Hans kläder är
desamma som tidigare. Fast ännu trasigare, smutsigare.
Skägg och hår är tovtigt och långt.

Två civilpoliser kommer fram till honom. Visar leg.

CIVILPOLIS

Nikos Panagidis?

PANAGIDIS

Va?

2008 EXT. DAGISPARK -- DAG 2008

Några polistekniker söker av platsen där Panagidis blev
skjuten. En har en metalldetektor.

2009 INT. POLISHUSET - FÖRHÖRSRUM -- DAG 2009

Panagidis sitter i ett rum med Eiler A och kollegan BÖRJE
SEHLSTEDT. Han dricker kaffe ur en pappersmugg.

EILER AUGUSTSSON

Du har en kula kvar i magen, enligt
läkarna. Vet du det?

PANAGIDIS

Ja... Här.

Panagidis visar på kulhålet i de smutsiga kläderna. Levrat
blod sitter fortfarande kvar där. Han luktar illa.
Sehlstedt går diskret fram och öppnar fönstret.

PANAGIDIS

Men det gör inte ont, jag klarar
mig.

2009 CONTINUED:

2009

EILER AUGUSTSSON

Kulan du har i magen, kan vara
ett viktigt bevis i utredningen.

Panagidis mumlar något.

BÖRJE SEHLSTEDT

Dessutom kan det vara farligt att
gå omkring med den så där.

PANAGIDIS

Det vet jag. Jag har funderat på
att ta bort den, men... Jag vill
inte ligga sjukvården till last.
Det är onödigt att slösa en massa
skattepengar på en sån som mig...

BÖRJE SEHLSTEDT

Du har samma rätt till sjukvård
som alla andra.

Panagidis mumlar något, dricker av kaffet.

EILER AUGUSTSSON

Det kan vara ett helt avgörande
bevis du har i din mage, förstår
du det?

PANAGIDIS

Pressa mig inte mera, är ni snälla.
Jag ska tänka på det. Om jag
bestämmer mig för att operera, så
hör jag av mig.

EILER AUGUSTSSON

Okey. Vi litar på det.

Panagidis dricker ur resten av kaffet. Så stoppar han ner
den tomma pappersmuggen i sin blåa bag. De båda poliserna
ser på honom.

2010 INT. PANTBANKEN -- DAG

2010

Johns klocka och systemkamera hämtas fram av det manliga
biträdet. Han går fram till disken, där John står och
väntar.

2010 CONTINUED: 2010

Det kvinnliga biträdet är upptagen med en annan kund.
Mannen placerar föremålen på disken. John lämnar över en
sedelbunt. Medan mannen räknar sedlarna, tar John på sig
armbandsuret. Stoppar kameran i sin väska.

MANL.PANTBITRÄDE
Sextusenfemhundra, det stämmer
bra. Välkommen åter.

John ler lite och lämnar lokalen.

2011 INT. JOHNS LÄGENHET - YNGLINGAGATAN 5 -- KVÄLL 2011

30 NOVEMBER 1991

John tittar på nyheterna, kravallerna i Kungsträdgården,
samtidigt som han viker ihop en vit skjorta och lägger
ner den i sin sportbag. Där ligger redan en del andra
kläder nerpackade. Han stannar upp och tittar när en
nynazist vrålar med högerarmen lyft.

NYNAZIST PÅ TV
Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil!

Polisen tittar bara på. Gör ingenting. John stoppar ner
flera sedelbuntar i väskan.

2012 EXT. FÄRJELÄGE - TRELLEBORG -- DAG 2012

John sitter i bilkön som sakta kör ombord på färjan
Trelleborg-Travemunde.

2013 EXT. FRESCATI -- DAG 2013

Tre polistekniker söker av området där Khosravi sköts.
Det snöar. En har en metalldetektor. Plötsligt piper det
till i den. Teknikern böjer sig ner och tar upp något:
en patronhylsa.

2014 INT. POLISHUSET - TEKNISKA ROTELN -- DAG 2014

Två patronhylsor studeras genom ett mikroskop. De ser likadana ut. Polistekniker SONNY BJÖRK, lyfter blicken från mikroskopet.

2015 INT. CASINO - TYSKLAND -- KVÄLL 2015

John står vid rouletten på det tyska casinot. Han har de stålbågade glasögonen på sig. Han tittar på kulan som snurrar. Så satsar han en hög marker. Han förlorar.

Kulan snurrar på nytt. John satsar. Förlorar igen.

JOHN (V.O.)

Jag kunde inte sluta spela. Jag var säker på att jag skulle vinna ännu mera om jag fortsatte. Men det gjorde jag naturligtvis inte. Istället förlorade jag allt. Varje gång. Så jag hade inget annat val än att fortsätta råna banker. Det var enda sättet - om jag ville fortsätta spela, och ta hem de riktigt stora vinsterna.

2016 INT. FLYGPLANSKABIN -- DAG 2016

John sitter i ett flygplan, kostymklädd. Han kikar ut genom fönstret, ner mot marken.

JOHN (V.O.)

Därför blev det också nödvändigt att fortsätta skjuta. Skotten mot invandrarna blev ett sätt att avleda polisens uppmärksamhet från bankrånen. Varje gång jag sköt en invandrare, la polisen mindre resurser på att jaga mig som bankrånare. Det märkte jag ju. Så det fungerade!

2016 CONTINUED:

2016

En högtalarröst kommer in.

HÖGTALARRÖST

Vi närmar oss Johannesburg och
beräknas landa om cirka tio
minuter. Vi ber er spänna fast
säkerhetsbältet.

2017 INT. POLISHUSET THORINS - TJÄNSTERUM -- KVÄLL

2017

Thorin tittar på väggalmanackan, samtidigt som han tar på
sig ytterkläderna. Thorstensson står vid fönstret och
drar en kam genom håret. Det snöar. Det är december 1991.

THORIN

Idag är det sex veckor sedan
Radmand sköts ihjäl...var det
bara det han var ute efter, att
döda någon?

THORSTENSSON

I så fall är risken stor att vi
aldrig får tag i honom...

Thorin släcker i rummet. De går.

2018 EXT. POLISHUSET -- KVÄLL

2018

Thorin och Thorstensson kommer ut från polishuset. Det
snöar.

THORIN

Det låter för jävligt att säga
det högt men,...det är nästan så
man önskar att Lasermannen slår
till igen - och begår något
misstag, så vi kan ta den jäveln...

THORSTENSSON

Vi ska nog ta honom ändå.

THORIN

Vi får hoppas det. Hördu, Gott
Nytt År!

2018 CONTINUED:

2018

THORSTENSSON

Detsamma!

De går åt varsitt håll.

2019 INT. VAPENBUTIK -- DAG

2019

John står i en vapenbutik i Sydafrika. På gatan utanför gassar solen. Han håller en revolver Smith & Wesson .38 i handen.

JOHN

Vad har ni för ammunitionsförpackningar?

VAPENHANDLARE

Tjugofem, femtio och hundra.

JOHN

Jag tar den här, och en femtioförpackning.

2020 EXT. LINDENBORGS BOSTAD - KÖRSBÄRSVÄGEN 9 -- KVÄLL

2020

Borg och Nilsson sitter i en bil och spanar mot BENGT LINDENBORGS fönster, där det lyser. Borg håller en kikare framför ögonen.

BORG

Vad fan håller han på med....

Nilsson får kikaren. Tittar.

Genom kikaren ser vi Lindenberg inne i rummet. Han går fram och tillbaka. Han är rödhårig. Han pratar för sig själv. Gör plötsliga, karatelliknande utfall. Går fram till fönstret och siktar ut med ett osynligt gevär. Snurrar runt, slår några slag i luften.

NILSSON

Han verkar ju inte vara riktigt klok...

2021 INT. VIT MERCEDES -- DAG

2021

1978

2021 CONTINUED:

202:

Wolfgang 25, kör sin vita mercedes på E4:an, söderut, utmed Vättern. Bredvid honom sitter Hilde. Hon gråter. John sitter sammanbiten, allt mera irriterad. Till slut brister det.

JOHN

Men sluta nu för fan. Det räcker. Jag fattar inte varför du sitter och bölar över honom. Ni har ju inte träffats på femton år.

HILDE

Hur kan du vara så kall? Han var din far. Egon var en snäll människa...

JOHN

Visst. Det var väl därför han stack. För att han var så jävla snäll.

HILDE

Svär inte över din döda far. Han skulle blivit stolt om han fått veta att du kommit in på KTH.

John biter ihop, slår på radion.

2022 INT. KYRKA -- DAG

202:

Egons blomsterprydda kista står längst fram i den lilla kyrkan. Ett 20-tal sörjande har samlats, däribland Egons nya familj. Hilde sitter längst fram mellan Wolfgang och Ralf. Hon gråter högt.

Wolfgang är spänd och irriterad på hennes gråt. Ralf lägger armen om hennes axel, tröstande. Han är långhårig och slarvigt klädd.

Prästen ger tecken till de sörjande att gå fram till kistan och ta farväl. Ralf stödjer Hilde när de går fram.

Wolfgang ser med avsmak på sin bror. Han reser sig och går efter. Han står bara där och tittar på kistan, stum. Medan Hilde gråter lika högt hela tiden.

2023 INT. MASKINRUM - GRAND -- KVÄLL

202:

John sitter och gråter med handen för ansiktet. Projektorn signalerar att filmen är slut. John reser sig, torkar tårarna med handen. Börjar spola tillbaka filmen. Han dricker ur en flaska mineralvatten.

Det knackar på dörren, så öppnas den av Gustav.

GUSTAV

John! Jag tänkte väl att jag skulle hitta dig här.

JOHN

Hej. Hur länge stannar du?

GUSTAV

Jag hade en resttenta. Jag åker tillbaka i morgon. Det var tråkigt med din pappa. Han var ju inte gammal.

JOHN

Femtioett.

Gustav ser allvarligt på John. John går fram och kikar i projektorluckan, ner i salongen. Gustav betraktar honom.

John lyfter en filmrulle tillrätta. Så ser han på Gustav, allvarlig.

JOHN

Gustav.... Det här är en sak som jag inte har sagt till någon annan människa.

GUSTAV

Vadå?

JOHN

Du måste lova...du får absolut inte föra det här vidare?

GUSTAV

Du kan lita på mig, det vet du.

2023 CONTINUED:

202:

JOHN

Jag tror... Jag tror jag är ett monster.

Gustav stirrar - så skrattar han.

JOHN

Jag menar allvar, Gustav. Jag har läst Janovs "Primalskriket" - det fick mig att se klart. Jag är ett missfoster.

GUSTAV

Men lägg av!

JOHN

Janov säger att barndomsminnena formar vårt vuxna liv. Vi kan hitta vår sanna identitet genom att gå tillbaka till våra primära upplevelser.

GUSTAV

Jaha?

JOHN

Ett av mina tidigaste minnen är från Vällingby. Jag mobbades för att jag var svarthårig, de andra barnen ville inte leka med mig. Så jag fick ofta leka för mig själv. En gång vid lekplatsen, en av mammorna hade ställt sin barnvagn där jag lekte ensam... Jag gick fram till vagnen för att titta på bebisen - men när den fick se mig började den gallskrika. Den måste ha blivit skrämmd av mitt svarta hår... Barnets mamma kom rusande, hon trodde säkert att jag hade försökt plåga eller slå bebisen. Fattar du!

2023 CONTINUED: (2)

202:

JOHN (MORE.)

I hennes ögon var jag ett svarthårigt litet monster som skrämde hennes bebis! Den bilden av mig själv, har kommit att prägla mig, Gustav! Den har blivit en del av min identitet. Jag är ett monster, Gustav! Det är därför jag har så svårt att umgås med folk. Det är därför ingen tycker om mig.

John tystnar, ser tomt framför sig. Gustav skakar på huvudet.

GUSTAV

Men herregud, så kan du inte tolka Janov! Du har missuppfattat allt!

JOHN

Jag har inte missuppfattat någonting.

GUSTAV

Janov pratar om processer. Dessutom...

John avbryter.

JOHN

Jag ringde till den där kvinnan med barnvagnen.

Gustav stirrar.

GUSTAV

Du gjorde vadå?

JOHN

Jag ringde till henne!

GUSTAV

Varför ringde du till henne? Är du inte klok? Det hände ju för tjugo år sedan!

2023 CONTINUED: (3)

202:

JOHN

Jag ville be om ursäkt, och
förklara hur det var. Jag ville
lugna henne...

Gustav skakar på huvudet.

GUSTAV

Det här är ju inte klokt, Wolfgang.
Du...

John korrigerar honom.

JOHN

John!

GUSTAV

Jag känner ju dig, du är inget
monster. Du är min vän. Du kanske
är lite underlig ibland, och du
kanske har svårt att umgås med
människor du inte känner... Men
det gör dig inte till ett monster!

Gustav puffar till John på axeln. Ler.

GUSTAV

Kom igen nu, så går vi och tar en
öl. Här kan vi ju inte sitta och
deppa.

Han reser sig och räcker John jackan. John tar den.

GUSTAV

Hur går det med KTH, förresten?

JOHN

Jag kom in.

GUSTAV

Och det säger du nu!? Då har vi
ju verkligen något att fira!
Grattis!

Gustav lägger armen om Johns axlar. John drar sig undan
lite. De lämnar maskinrummet. Släcker ljuset. Dörren
stängs. Det blir svart.

2024 INT. S:T ERIKS SJUKHUS - LÄKARRUM -- DAG 2024

1979.

John 26 år, sitter hos en kvinnlig psykiatriker. Han är i dålig form. Läkaren tittar i Johns journal.

KV. PSYKIATRIKER

Det här påminner ju mycket om hur du kände för två år sedan: Du hade svårt att sova, koncentrations-svårigheter. Och så den där känslan av något som strålar eller strilar i huvudet. Eller hur?

John nickar svagt.

KV. PSYKIATRIKER

Hur känns det nu, när du sitter här?

Inget svar.

KV. PSYKIATRIKER

Hm... Jag tror vi behåller dig här över natten, så får vi titta lite närmare på dig. Vad tror du om det?

John nickar.

2025 EXT. BECKOMBERGA -- DAG 2025

En bil stannar utanför entrén till Beckomberga. John stiger ur, tillsammans med en sjukvårdare. De går in.

2026 INT. BECKOMBERGA - SAL -- DAG 2026

John sitter på sängkanten i sjukhusets kläder. Ett par andra patienter finns också i rummet.

2026 CONTINUED:

2026

MANLIG PSYKIATRIKER (V.O.)
25-årig tidigare frisk man som
insjuknat i samband med faderns
bortgång i oktober -78. Utvecklar
koncentrationssvårigheter,
tankestörningar, ambivalens och
vanföreställningar.

John reser sig från sängen och går fram till fönstret.
Stirrar ut.

MANLIG PSYKIATRIKER (V.O.)
Han vägrar medicin, och insisterar
på att få lämna avdelningen.
Patienten bedöms vara i behov av
sluten psykiatrisk vård, och
riskerar avsevärd försämring om
vården skulle utebli.

En skötare kommer in i salen. Hämtar något. John vänder
sig mot honom.

JOHN
Du! Jag vill bli utskriven
härifrån! Nu meddetsamma!

MENTALSKÖTARE
Det får du prata med läkarna om.

JOHN
Det här är fan diktatur! I
kommunistländerna tvångsintar man
folk!

Skötaren håller upp handen, lämnar salen. John biter ihop.
Sätter sig demonstrativt på golvet. Stirrar. En av de
andra patienterna betraktar honom.

JOHN
Vad fan glör du på då, dåre!

Patienten vänder genast bort ansiktet. John sitter där.

2027 EXT. CAR MIKES BILUTHYRNING -- DAG

2027

1991

2027 CONTINUED:

2027

En solbränd John går fram till en mindre bilverkstad i Fruängen. Han är klädd i kostym och slips. Bär en dokumentportfölj. Han går in.

2028 INT. CAR MIKES BILUTHYRNING -- DAG

2028

John pratar med ägaren OVE G som är klädd i blåställ.

OVE G

Jag har en fin liten Nissan Micra här. Kan det vara något?

JOHN

Det låter perfekt.

OVE G

En del tycker ju att det är en typisk tjejbil, vet du.

JOHN

Då vill jag ha en annan.

OVE G

Tyvärr, det är den enda jag har inne.

John ser på Ove G.

2029 EXT. CAR MIKES BILUTHYRNING -- DAG

2029

John kör iväg i en vit Nissan Micra.

2030 INT. JOHNS LÄGENHET - YNGLINGAGATAN 5 -- KVÄLL

2030

John har skruvat fast revolvern i ett skruvstöd i köket. Med en gängtapp, gängar han en bit av pipans mynning. Så skruvar han dit en trattliknande ljuddämpare.

Han tar loss revolvern, håller den i handen. Nöjd med sitt arbete. Så hämtar han en ask patroner i garderoben. Omsorgsfullt laddar han magasinet med sex kulor.

Han tar på sig ytterkläderna, en stor jacka. Stoppar revolvern innanför jackan.

- 2031 INT. NISSAN MICRA -- KVÄLL 203:
John sitter i den vita Nissan Micra han hyrt. Bilen står vid ett rödljus vid Wennergren Center.
John kör på grönt - norrut på E4an.
- 2032 EXT. NISSAN MICRA -- KVÄLL 203:
Den vita Micran kommer på E4an.
John sitter i bilen och kör. Han blinkar och svänger av på infarten mot Uppsala.
- 2033 EXT. UPPSALA -- KVÄLL 203:
John går omkring i Uppsala. Det är kallt. Han fryser. Han spanar på folk. Letar efter invandrare.
- 2034 EXT. NÄRLIVSBUTIK -- KVÄLL 203:
22 JANUARI 1992
En mörk man, HAMID, låser dörren på sin butik. Han går därifrån. Han går in på en tvärgata och fram mot ett parkeringshus.
- 2035 EXT. PARKERINGSHUS -- KVÄLL 203:
Hamid närmar sig P-huset. Han går i egna tankar - och märker inte att han är nära att gå rakt på en man, John.
Hamid stannar till, höjer blicken.
John stirrar på honom med svarta ögon. Hamid ser hatet i blicken. Han ser hur John sticker in armen innanför jackan.
Hamid springer. Flyr för livet. Han springer mot P-huset. Han hör stegen bakom sig - hur John kommer bakom honom. Han springer in i P-huset.

- 2036 INT. PARKERINGSHUS -- KVÄLL 2036
- Hamid springer för livet, upp plan efter plan i P-huset. Han får inte luft att fortsätta, utan stannar upp. Försöker hämta andan. Han står på Plan 6. Vikar sig dubbel av trötthet.
- Han håller andan. Lyssnar. Hör inga ljud. Inga förföljande steg. Så fort han orkar springer Hamid upp mot det översta planet.
- Plötsligt får han syn på John. Mellan ytterväggens brädspjälor ser hur John stiger in i en liten vit bil, som står en bit bort från P-huset. Så ser han hur den vita bilen kör in i P-huset.
- Hamid springer för livet - upp till Plan 10 och fram till sin egen bil. Han får upp dörren och startar motorn.
- 2037 INT. HAMIDS BIL -- KVÄLL 2037
- Hamid kör ner mot utfarten så fort han vågar. På Plan 5 möter han den vita Micran. Bilarna är nära att kollidera.
- Hamid tvärbromsar. Stirrar. Han ser hur John för ett ögonblick stirrar tillbaka - för att sedan snabbt sätta upp armarna för att dölja sitt ansikte.
- Hamid lägger i backen, svänger förbi Micran - och kör i full fart ut från P-huset.
- 2038 INT. HAMIDS BIL -- KVÄLL 2038
- Hamid bromsar in på en gata. Han darrar i hela kroppen. Stirrar i backspeglarna. Några personer passerar på trottoaren. Han sluter ögonen. Tar djupa andetag.
- 2039 INT. NISSAN MICRA -- KVÄLL 2039
- John sitter i bilen strax utanför P-huset. Han är arg och besviken. Slår händerna i ratten och skriker.

2039 CONTINUED:

203!

JOHN

Helvete! Helvete! Helvete!

Efter en stund lugnar han ner sig. Han startar bilen och kör lugnt därifrån.

2040 EXT. V-DALA PUB -- KVÄLL

204!

ERIK BONGCAM och hans sambo ULRIKA kommer ut från puben. De går med armarna om varann.

John står dold bland skuggorna på andra sidan gatan. Han fryser. Han ser Erik och Ulrika gå bort längs den folktomma gatan. Erik dansar runt Ulrika. Springer baklänges. Vi hör hennes skratt på avstånd. John lösgör sig ur mörkret. Börjar gå efter dem, på andra sidan gatan.

2041 EXT. GATA - GÅNGSTIG -- KVÄLL

204!

Erik Bongcam och Ulrika går över vid Krongatan och vidare in på en gångstig som leder upp till Studentvägen. De nojsar och pussas.

De närmar sig det första huset, när en hand läggs på Bongcams axel, bakifrån. Bongcam vänder sig om. Han ser en man som står med en mask över ansiktet. Bara de svarta ögonen syns. I nästa ögonblick höjer John revolvern med ljuddämparen - och trycker av ett skott.

Ett gnistregn slår ut ur revolvermynningen när skottet smäller. Bongcam faller framåt, slår hårt i marken.

John är redan springande på väg därifrån.

Erik blöder från halsen. Ulrika skriker. Hon böjer sig över Bongcam. Förfärad.

ULRIKA

Gode gud... Hjälp! Hjälp! Någon har skjutit Erik!

Bongcam försöker resa sig, men kroppen lyder inte.

Längre bort, vid husen, syns två personer komma springande till undsättning.

2041 CONTINUED: 204:

Bongcam sträcker ut armen, han rör vid Ulrikas kind.
Försöker lugna henne.

2042 INT. SJUKHUS -- KVÄLL 204:

Två uniformerade poliser och civil uppsalapolis,
(Uppsalapolis A) pratar i sjukhuskorridoren. Ännu en
civilpolis kommer in på avdelningen. (Uppsalapolis B)
Han går fram och tittar in genom en glasruta i en dörr.
Därinne ser han Bongcam ligga, med bandage om
huvudet/ansiktet. Han är vaken. Ulrika är där, och
ytterligare två vänner.

UPPSALAPOLIS B

Har vi något på honom?

UPPSALAPOLIS A

Ingenting. Han går någon
forskarutbildning. Sambo med ett
barn. Han verkar helt ren.

UPPSALAPOLIS B

Kan det vara den där Lasermannen?

UPPSALAPOLIS A

Nej.... Han skjuter ju med gevär,
inte revolver. Dessutom verkar
han ju hålla sig till Stockholm.

Uppsalapolis B öppnar dörren till sjuksalen och går in.

2043 INT. POLISHUSET FÖRHÖRSRUM-- KVÄLL 204:

Bengt Lindenberg förhörs av Bergqvist och Sjöberg. I ett
angränsande rum, bakom en glasruta, står Thorin och
Thorstensson och lyssnar på förhöret.

BERGQVIST

Du sågs utanför Körsbärsvägen 9
samma kväll. Du stod där bland
åskådarna och följde polisens
arbete.

2043 CONTINUED:

204:

LINDENBORG

Jag bodde ju där då. Det var väl inte så konstigt att jag gick ut och tittade. Det var ju ett jävla pådrag.

BERGQVIST

Hade du träffat Sam Radmand någon gång?

LINDENBORG

Varför skulle jag ha gjort det? Jag umgås inte med åsnor. Ska vi sitta här och tjata länge till?

BERGQVIST

Vi har all tid i världen. Du är aktiv i Sverigedemokraterna...

Lindeborg suckar.

LINDENBORG

Jag förstår att ni börjar bli desperata, av. Men jag är ingen jävla Laserman!

Thorin ser lite missmodig ut där han står bakom glasrutan.

LINDENBORG

Jag är pissnödig...

2044 INT. JOHNS LÄGENHET - YNGLINGAGATAN 5 -- DAG

204:

John gör armhävningar på golvet i rummet. Äter stadig frukost. Radion står på och sänder nyheter: Om ett nytt attentat mot en flyktingförläggning.

Dessutom: Om polisen i Uppsala, som ännu inte har några spår efter den som igår kväll sköt ner en forskarstudent i Uppsala. Mannen ligger kvar på sjukhuset, men hans tillstånd är inte livshotande.

John reser sig upp. Lyssnar. Han andas djupt. Avslappnande. Stänger av radion. Så hämtar han fram revolvern från garderoben. Samt asken med patroner. Han laddar magasinet fullt. Skruvar på ljuddämparen.

2045 EXT. BRÄNNKYRKAGATAN -- DAG

2046

23 JANUARI 1992

En svart man, George Dhulini, fickparkerar sin bil på Brännkyrkagatan på Söder. När han öppnar bildörren, hörs dragspelsmusik. Han stänger av den. Stiger ur bilen och låser den.

Han är på väg att snedda över gatan, när en vit Nissan Micra kommer från andra hållet. Den stannar ett tiotal meter från honom. Dhulini ser hur föraren vevar ner sidorutan och öppnar framdörren. Han är närmre bilen nu. Så ser han att föraren har en luva över ansiktet där bara ögonen syns - och att han drar fram en revolver.

Mannen fattar med båda händerna om revolvern, stöder underarmarna mot det nervevade fönstrets underkant - och siktar mot Dhulini.

Dhulini hinner uppfatta hatet i de svarta ögonen, innan det första skottet smäller. Han träffas i bröstet och kastas omkull. Ändå lyckas han snabbt komma på fötter och kasta sig ner bakom en bil - i samma ögonblick som ännu ett skott smäller.

Dhulini flyr för livet. Han hukar och kastar med överkroppen, för att undkomma flera skott. Han hör ännu ett skott. Så ett till.

En äldre kvinna kikar försiktigt ut från en blomsteraffär framför honom. Han flyr in i affären, förbi henne.

2046 INT. BLOMSTERAFFÄR -- DAG

2047

Dhulini står skräckslagen och blödande inne i blomsteraffären. Den äldre damen/blomsterbiträdet, ser på honom. Rädd.

BLOMSTERBITRÄDE
Här kan du inte gömma dig!

2046 CONTINUED:

2046

DHULINI

Jag är skjuten! Ring polisen, jag
är skjuten!

BLOMSTERBITRÄDE

Skynda dig ut, bakvägen där!

Hon pekar mot en dörr längre in i affären. Dhulini rusar
dit, öppnar dörren och kommer ut i ett trapphus med ett
fönster mot gården. Han är desperat. Han slår sönder
fönstret och ropar ut.

DHULINI

Hjälp! Hjälp! Någon försöker mörda
mig! Hjälp!

Inne i affären står kvinnan och stirrar, omskakad och
rädd. Så skyndar hon fram till telefonen.

2047 INT. NISSAN MICRA -- DAG

2047

John kör bort från attentatsplatsen. Han har masken på
sig.

2048 INT. POSTBIL -- DAG

2048

Postchauffören, STRÖMBERG, stiger in i sin stora postbil.
Han svänger ut i gatan och kör fram till korsningen
Timmermangatan-Brännkyrkagatan. Där lämnar han företräde
åt en vit Nissan Micra, som snabbt svänger runt hörnet.

Strömberg tittar till - han ser att föraren i Micran har
en svart mask för ansiktet. Han ser hur Micran stannar
för rött ljus snett framför honom - och hur föraren drar
av sig masken.

STRÖMBERG

Helvete, en bankrånare...

Han ser John snett bakifrån, hans nacke och svarta hår.
Snabbt rafsar han till sig en penna och ett papper,
antecknar bilnumret: OFW 781. Samt bilmodellen: Nissan
Micra SLX. Vit.

2048 CONTINUED: 2048

Strömberg ser hur mannen lugnt sitter där i bilen, och hur han lugnt kör iväg när det blir grönt. Själv svänger han åt ett annat håll, men stannar strax. Han tar fram mobilen och slår 90000. Vi hör operatören svara.

OPERATÖR

Nittiotusen...

2049 INT. SJUKHUS -- DAG 2049

Sjöberg pratar med Dhulini i ett sjukrum. Han har bandage om bröstet och verkar svag och matt.

SJÖBERG

Är du säker på att det inte var ett gevär?

DHULINI

..en revolver...

SJÖBERG

Och du såg inget rött, intensivt ljus från vapnet?

Dhulini skakar svagt på huvudet.

2050 EXT. POLISHUSET -- KVÄLL 2050

Tidig kväll. Bengt Lindenberg kommer ut från polishuset. Han tändar en cigarett. Går därifrån.

2051 INT. NISSAN MICRA -- KVÄLL 2051

23 JANUARI 1992. Tidig kväll.

John kör omkring på stan i Micran. Han är spänd och stirrar på folk på trottoarerna. Söker efter offer. Han svänger in på Regeringsgatan.

Efter en bit saktar han in. Stirrar mot en oskyldad dörr i källarplanet på en fastighet. Han fortsätter förbi, och stannar bilen runt hörnet. Tar fram revolvern. Fyller på magasinet. När han är klar, stoppar han revolvern innanför jackan. Han tar på sig sina tjocka handskar, lämnar bilen.

2052 EXT. REGERINGSGATAN -- KVÄLL 205:

John går på den nästan folktomma Regeringsgatan. Han kommer fram till den oskyltade dörren i källarplanet. Stannar till, ser längs gatan. Åt båda hållen. Så drar han snabbt masken över huvudet. Öppnar dörren.

2053 INT. SOMALISKA FÖRENINGEN -- KVÄLL 205:

23 JANUARI 1992

John har kommit innanför dörren i lokalen. Han ser fyra svarta män som sitter och spelar kort vid ett bord. En av männen, Ismail, vänder sig just om och ser mot honom. Han ser inte rädd ut, snarare lite förvånad. Lite road.

John tar några snabba steg nerför trappan - sliter fram revolvern, fattar den med båda händerna och skjuter.

Den första kulan rispar Ismails huvud. Han stirrar nu med skräck på den maskerade mannen - och kastar sig ner på golvet. Drar med sig sin vän, Samatar.

John ser inte mycket av Ismail, som hamnar bakom ett omkullvällt bord. Samatar däremot, ligger oskyddad på golvet.

John siktar mot Samatar och skjuter. Skottet träffar i bakhuvudet. De andra två kastar sig i skydd. Allt blir kaos. Skrik. Blod.

John fortsätter skjuta. Två skott till. Så siktar han mot huvudet på en av männen på golvet - men de tjocka handskarna gör att han inte kan trycka av skottet. Hans ögon glöder.

Så vänder han snabbt om och flyr uppför trappan. Ut.

Kvar ligger de fyra männen. De ropar av skräck och smärta. Det är blod och omkullvälta möbler.

2054 INT. POLISHUSETS GARAGE -- KVÄLL 2054

Thorin och Sjöberg är med raska steg på väg fram till en bil i polisens garage. Thorin är stressad.

THORIN

Vad fan är det som händer?! Det har bara gått sex timmar sedan skotten på Brännkyrkagatan, och nu har vi ett attentat till!

SJÖBERG

Uppsala igår kväll också...

Thorin ger honom ett stressat ögonkast. De sätter sig i bilen. Sjöberg kör. De kommer iväg med en rivstart.

2055 EXT. REGERINGSGATAN -- KVÄLL 2055

Blåljus och många nyfikna. Samatar lyfts in i en ambulans. Thorin och Sjöberg i bakgrunden. En TV-reporter lämnar en rapport rakt i kameran.

TV-REPORTER

...då en maskerad man kom in på Somaliska föreningen och började skjuta vilt omkring sig med en revolver. De tre skottskadade männen har förts till sjukhus, och vi har inga uppgifter om hur svårt skadade de är.

2056 INT. JOHNS LÄGENHET - YNGLINGAGATAN 5 -- KVÄLL 2056

John sitter hemma och följer TV-nyheterna, uppmärksamt. Vi ser samma TV-reporter fortsätta rapporteringen från Regeringsgatan.

TV-REPORTER

Polisens enda konkreta spår är för närvarande gärningsmannens bil: en vit Nissan Micra med

2056 CONTINUED:

2056

TV-REPORTER (MORE.)
registrerings- numret: OFW 786.
Samma bil sågs också vid attentatet
på Brännkyrkagatan tidigare idag.

John ler lite när han hör detta. På en tidning på bordet,
ligger revolvern isärplockad för vapenvård. Tillsammans
med rengöringstrasor och vapenolja.

2057 INT. GARAGE -- KVÄLL

2057

Forss och en kollega står tillsammans med ALIPOUR MEHDI,
intill en röd Ford Escort i ett P-garage. Bilen saknar
registreringsplåtar.

FORSS
När upptäckte du att de var borta
då?

ALIPOUR MEHDI
Precis innan jag ringde till
polisen. Jag hörde ju på radion
att det var mitt
registreringsnummer, va, och jag
tänkte det måste ju vara något
misstag. Så jag gick ner och
kollade och då var de ju borta.

Han slår ut med handen mot bilen.

FORSS
När använde du bilen senast?

ALIPOUR MEHDI
Det var i... i onsdags. På
förmiddagen.

FORSS
Och då satt plåtarna där de skulle?

ALIPOUR MEHDI
Ja. Jag kör ju inte utan
nummerplåtar, va.

2058 INT. CELL -- DAG

2058

JOHN

Det var verkligen ingen lätt uppgift att utföra attentaten, det var betungande. Det var jättesegt att gå ut och göra det. Det var mörkt och kallt. Jag frös. Det var verkligen det sämsta och jobbigaste jag någonsin hade gjort. Det kan jag lugnt säga. Jag har haft många skitjobb, men det här övergick allt. Jag tänkte ofta: Åh, vilket hemskt liv. Men det var inte mycket annat jag kunde göra, som jag såg det... Det var verkligen inga roliga känslor på något sätt...

2059 INT. KTH -- MORGON

2059

1980

Det är mycket tidigt på morgonen. En städerska drar sin städvagn i en korridor på Tekniska Högskolan. Hon stannar vagnen runt ett hörn. Börjar moppa golvet.

I en alkov står några sittbänkar. På en av dem ser hon att någon ligger och sover. På golvet intill bänken står en sportbag.

Städerskan ser ogillande på figuren på bänken. Hon går fram, stannar en bit från bänken. Betraktar mannen: John 27 år.

John vaknar till, tycks känna att han är iakttagen. Han studsar upp, stirrar på städerskan. Som tar ett steg bakåt.

JOHN

Jävla kärring! Står du och spionerar på mig! Är du inte klok, va?!

2059 CONTINUED:

2059

Städerskan ryggar lite, men står kvar.

STÄDERSKA

Du får inte sova här! Jag vet vem du är. Du brukar sova här!

JOHN

Jag har inte sovit! Jag la mig bara ner en stund.

STÄDERSKA

Du ska inte ligga här alls!

John tar sin väska, går stirrande fram mot städerskan. Sparkar till mot hennes fötter, men missar.

STÄDERSKA

Vad gör du!?

John sparkar omkull hinken med vatten. Går därifrån. Städerskan stirrar efter honom. Arg och lite rädd.

2060 INT. KTH -- DAG

2060

En lärare, BENGT EKLIND, håller en föreläsning i kemi.

EKLIND

...komplex med olefiner som ligander spelar en viktig roll som industriella katalysatorer för kemisk modifikation, eller för polymerisation av olefiner...

Ett 30-tal studenter sitter och lyssnar och antecknar. Flertalet sitter samlade i salens främre del. I den bakre delen, sitter John för sig själv. Han lyssnar. Antecknar.

2061 INT. KTH -- DAG

2061

Föreläsningen är slut. Studenterna skingras utanför salen. Eklind kommer ut.

EKLIND

Såg någon vart John Stannermann tog vägen?

2061 CONTINUED:

206:

KEMISTUDENT

Vem är det?

2062 INT. KTH-CAFETERIA -- DAG

206:

Eklind kommer in på cafeterian. Han får syn på John, som sitter ensam vid ett bord. Eklind går fram till honom.

EKLIND

Hej, får jag slå mig ner?

JOHN

Varsågod.

EKLIND

Hur var föreläsningen, tycker du?

JOHN

Intressant. Tydlig.

EKLIND

Bra. Du var inte med på tentan?

JOHN

Jag var sjuk...

EKLIND

Hm... Du, John. Du måste nog ta tag i din bostadssituation nu.

John ser på Eklind.

JOHN

Det är inget fel på den.

EKLIND

John... Du sover över i lokalerna här, varje natt. Jag vet det, och andra också. Det är ohållbart. Vi måste försöka ordna upp det här på något sätt. Vi hjälper dig gärna.

JOHN

Jag har för fan inte sovit över här! Vad snackar du om?!

EKLIND

Se det som ett erbjudande, jag försöker hjälpa dig.

2062 CONTINUED:

206:

JOHN

Är du inte riktigt klok!? Du måste
för fan ha haft en störd barndom!
Är du sängvätare!?

John reser sig ilsket.

JOHN

Du är ju för fan helt störd!

Han går med bestämda steg ut från cafeteria. Folk tittar.
Eklind sitter kvar. Lite olustig till mods.

2063 INT. NATTBUSS -- NATT

206:

John sitter på nattbussen och sover. När bussen stannar
vid ändhållplatsen, sitter John fortfarande och sover.
Samt ytterligare två män som ser ut som uteliggare.
Chauffören går fram och väcker dem.

BUSSCHAUFFÖR

Hörni, nu får ni gå av. Nu kör
jag inte längre.

John vaknar med ett ryck.

JOHN

Var är vi?

BUSSCHAUFFÖR

Vid ändhållplatsen, du måste gå
av.

JOHN

Men jag ska ju in till stan! Du
kunde väl för fan ha väckt mig!

BUSSCHAUFFÖR

Jaha du, privat väckning, va? Gå
av nu.

John stirrar på chauffören, som är storvuxen. Han vågar
inte bråka med honom. Han tar sin väska och kliver av.

2064 EXT. ÄNDHÅLLPLATS -- NATT 2064

Bussen kör iväg. John står kvar, ensam vid ändhållplatsen.
Inte en människa syns till. Han skriker.

JOHN

Helvete!!

Så börjar han gå den långa vägen tillbaka.

2065 INT. POLISHUSET -- DAG 2065

Ett 20-tal poliser bland dem Bergqvist, Sjöberg, Eiler A och Börje S, är samlade i rummet. På väggen visas en diabild av två kulor. Teknikern Sonny Björk pratar.

SONNY BJÖRK

Kulorna från Brännkyrkagatan har avlossats från samma vapen som på Regeringsgatan och Somaliska föreningen. Troligtvis en kortpipig revolver med nio millimeters ammunition. Om det är samma vapen som har använts i Uppsala, vet vi inte ännu.

THORSTENSSON

Vi har vittnesuppgifter om en liten vit bil från samtliga tre skjutningar. Också från Uppsala. Ett mycket bra vittne är säker på att det är en Nissan Micra SLX av senare årsmodell.

THORIN

Nu vet vi att biljäveln var falskskyltad när den sågs, så vad vi har är alltså bilmodellen.

THORSTENSSON

Just det.

2065 CONTINUED:

206!

THORSTENSSON (MORE.)

Vad gäller gärningsmannen, eller
gärningsmännen, saknar vi bra
vittnesmål. En man, cirka 180
centimeter. Troligen mörkhårig.
Maskerad. Det är allt vi har.
Det kan vara Lasermannen.

THORIN

Men det går inte att utesluta att
det rör sig om två, eller ännu
flera gärningsmän.

EILER AUGUSTSSON

Vi har inte kunnat få fram ett
enda motiv som kan förklara de
här tre skjutningarna. Det enda
offren har gemensamt är att de är
mörka och har utländsk bakgrund.
Precis det som förenar Lasermannens
offer.

THORSTENSSON

Men Lasermannen har aldrig uppträtt
maskerad, och han har aldrig använt
revolver.

EILER AUGUSTSSON

Han kan ha bytt tillvägagångssätt.

SONNY BJÖRK

Jag håller med Eiler. Jag tror
det är Lasermannen. Det har
pratats och skrivits en jävla
massa om de där hylsorna vi hittade
i höstas. Jag tror han läser
tidningarna satans noga, och nu
vill han inte fortsätta drälla
hylsor omkring sig. Det är därför
han har skaffat sig en revolver.

2066 INT. TV-STUDIO -- KVÄLL

2066

En studiotekniker räknar ner - så börjar nyhetssändningen.
Thorin sitter som gäst på en stol intill nyhetsdesken.
Toppnyheten är de senaste attentaten mot invandrare.

STUDIOREPORTER

Stockholmspolisen varnar idag
alla invandrare för den man som
ligger bakom attentaten. Lennart
Thorin, du är chef för
Stockholmspolisens våldsrotel,
och utreder de här attentaten.
Vad kan man rekommendera färgade
och invandrare att göra för att
skydda sig mot sådana här
händelser?

THORIN

För det första är det väldigt
svårt att skydda sig. Har en
gärningsman gett sig den på att
komma åt någon, då är det svårt
att hindra honom. Så vad vi kan
rekommendera är att iaktta extra
stor försiktighet. Att undvika
ödsliga, ensamma platser. Se
gärna till att du har sällskap
när du går ut, och se dig om
ordentligt.

2067 INT. HASAN ZATARAS LÄGENHET -- KVÄLL

2067

HASAN ZATARA sitter och ser på TV-nyheterna. Hans fru
står i dörren och tittar.

STUDIOREPORTER

Kan det vara farligt att vara
ute, helt enkelt?

2067 CONTINUED:

2067

THORIN

Ja. Vi vet ju inte om den här
mannen kommer att slå till igen.

En liten pojke kommer in i rummet. Han klättrar upp i Hasans
knä.

HASANS FRU

Usch, det här är hemskt...

Hasan ser på henne, allvarlig.

STUDIOREPORTER

Polisen kan alltså inte skydda
medborgarna mot den här mannen?

THORIN

Vi vet ju inte vem han är. Men
vi gör naturligtvis allt vi kan
för att skydda människor. Och för
att gripa den här mannen.

2068 EXT. LILLA BODEN -- MORGON

2068

28 JANUARI 1992

Hasan Zatara kommer till sin butik Lilla Boden, intill
Hägerstensåsens T-banestation. Det är strax före sju på
morgonen, och det är fortfarande mörkt ute.

Människor är på väg till tunnelbanan. Till jobbet.

Hasan låser upp dörren. Han tar med sig buntarna med
dagstidningar som ligger utanför, och går in i butiken.

2069 INT. LILLA BODEN -- MORGON

2069

Hasan låser upp kassaapparaten. Fyller på med växelpengar.
Så öppnar han tidningsbuntarna. Där är fortfarande feta
rubriker om de senaste revolverskjutningarna.

Hasan tittar på rubrikerna. Olustig till mods. Han lägger
upp tidningarna på disken.

2070 INT. LILLA BODEN -- DAG

2070

Hasan står i kassan och expedierar några kunder. En ung kvinna, NAUUL, kommer in i butiken. Hon ler glatt mot Hasan.

NAUUL

Hej, nu kommer jag!

HASAN

Hejsan, Nauul!

Hasan ler mot henne. Tar betalt av den sista kunden. Nauul tar av sig ytterkläderna och hänger dem i ett lagerutrymme.

NAUUL

Vad kallt det är! Jag glömde mina vantar!

Hon blåser på händerna.

HASAN

Det kommer läsk sedan, men det fixar killen själv. Och han ska inte ha några pengar nu! Men jag är nog tillbaka till dess.

Hasan hämtar ytterkläderna.

HASAN

Är du rädd för tandläkaren, Nauul?

NAUUL

Ja, usch!

HASAN

Jag också! Vi ses!

Han ler och går sin väg. Nauul blir ensam kvar i butiken. Hon tar en lösgodis och stoppar i munnen.

2071 EXT. BYGGARBETSPLATS -- DAG

2071

Byggjobbaren HENRY BURE, och hans kollega, PETER, jobbar på en mindre byggarbetsplats intill norra utgången på Hägerstens T-banestation.

Bure sträcker på ryggen, tar sig lite åt nacken.

2071 CONTINUED:

207:

PETER

Har du ont i ryggen?

BURE

Nej, det är mera åt nacken. Jag
har legat taskigt, tror jag.

Peter fortsätter jobba. Bure flexar lite med axlarna. Han får syn på John, som stiger av sin cykel ett 25-tal meter bort. Han ser hur John med bestämda steg går fram mot Lilla Boden - och hur han plötsligt drar en rånarluva över aniktet.

Bure stirrar till. Ser hur John sticker handen innanför jackan och drar fram ett långt, svart föremål.

BURE

Nu du, jävlar är det ett rån på
gång! Titta!

PETER

Va?

Bure pekar ner mot John - som just öppnar dörren och går in i Lilla Boden.

PETER

Han som gick in?

BURE

Ja, för fan! Han drog på sig en
rånarluva. Jag tror han var
beväpnad också!

Peter ser lite skeptisk ut.

PETER

Är du säker?

BURE

Ja, för satan! Titta!

John kommer ut från Lilla Boden igen. Det har bara gått några sekunder. Nu ser Peter också.

PETER

Jävlar...

BURE

Han måste ha ångrat sig?

2071 CONTINUED: (2)

207:

De ser hur John springer fram till cykeln, samtidigt som han drar av sig rånarluvan och stoppar pistolen innanför jackan.

PETER

Det var som fan...

De ser hur John kastar sig upp på cykeln och snabbt trampar därifrån.

De två byggjobbarna börjar gå ner mot Lilla Boden.

2072 INT. LILLA BODEN -- DAG

207:

Bure och Peter står inne i Lilla Boden. Nauul är ensam därinne. Hon ser förvånad på dem.

NAUUL

Ni skämtar, va?

BURE

Nej, nej! Såg du honom inte?

NAUUL

Nej! Jag har inte sett någon!

I detsamma kommer Hasan in genom dörren. Han ler igenkännande mot Bure och Peter.

HASAN

Tjenare, grabbar! Hur är läget?

BURE

Tjena, Hasan. Vi har just berättat för Nauul att hon höll på att bli rånad för en stund sedan.

HASAN

Va? Rånad, vadå?

Hasan sere på Nauul, så på Bure.

NAUUL

Det är de som säger det. Jag märkte ingenting! De säger att en man med rånarluva gick in här?

Hasan ser lite osäkert på Nauul och på Bure.

2072 CONTINUED:

207:

BURE

Ja, för fan, Hasan! Han kom på cykel och stannade här ute. Så drog han en rånarluva över huvudet och gick in här. Vi såg det ju båda två. Så kom han ut igen, efter bara några sekunder. Och sedan stack han iväg på cykeln.

HASAN

När var det?

BURE

Fem minuter sedan, kanske. Tio?

Hasan blir allvarlig. Nauul skakar på huvudet.

PETER

Du kanske höll på med något annat, Nauul? Det var därför du inte hann se honom?

NAUUL

Ja... Jag packade upp tidningarna!

Hasan ser lite rädd ut när han förstår att det faktiskt hänt något.

HASAN

Jag måste ringa polisen!

2073 INT. CELL -- DAG

207:

JOHN

Jag visste sedan förut, att det var en typ turk eller grek som hade butiken vid Hägerstensåsens tunnelbanestation. Men när jag kom in i butiken, var han inte där. Det stod en kvinnlig utlänning där, en tjej, eller vad det var för något. En kvinna, kanske. Henne ville jag ju inte att det skulle drabba. Barn är oskyldiga.

2073 CONTINUED:

2073

JOHN (MORE.)

Tjejer är också på något sätt oskyldiga. Så jag gick igen. Jag tog mig till Djursholm-Ösby istället. Jag hade åkt förbi med tåget flera gånger, och hade sett att det fanns en kiosk där som drevs av en invandrare.

2074 EXT. JÄRNVÄGSÖVERGÅNG -- DAG

2074

John kommer på cykeln. Samma klädsel som vid Lilla Boden. Han passerar en skylt som pekar mot Djursholm-Ösby. Han stannar vid en järnvägsövergång. Tåget på Roslagsbanan kommer. John står där med cykeln. Väntar.

2075 INT. RÖDA RUMMET -- TIDIG MORGON

2075

1981

John sitter ensam vid ett bord med en urdrucken kopp kaffe framför sig. Han är trött och orakad. I lokalen sitter några enstaka taxichaufförer, röker och läser kvällstidningen. John ser mot Branting statyn, reser sig och går ut, med sin bag.

2076 INT. KTH -- NATT

2076

John låser upp ett skåp i en mörk korridor. Där har han en förpackning filmjolk, en tubost och en påse skivad långfralla. Han klämmer ut tubost på några brödsivor. Äter, dricker fil direkt ur paketet.

MANLIG PSYKIATRIKER (V.O.)

John Stannermann är helt isolerad, trots att han vistas på skolan dygnet runt. Han får inte längre några studielån, och har under tre år endast lyckats prestera 2.5 poäng.

2076 CONTINUED:

2076

MANLIG PSYKIATRIKER (V.O.) (MORE.)

Det börjar nu dyka upp ett oroväckande antal stölder av pengar från personalen, och John Stannermann är starkt misstänkt för dessa stölder. Han har vid upprepade tillfällen också hotat både lärare och elever. Personalen har försökt få honom att söka bostad och ekonomisk hjälp via socialbyrån, vilket han totalvägrat. Han tycker det är parasitism att ha en egen bostad.

2077 INT. KTH -- NATT

2077

John ligger och sover på bänken i korridoren.

CIVILPOLIS Z (O.S.)

John Stannermann.

John vaknar med ett ryck, sätter sig upp. Han stirrar på CIVILPOLIS Z med kollega som står där. De legitimerar sig.

CIVILPOLIS Z

Polisen. Plocka ihop dina saker och kom med.

JOHN

Vad fan!?

CIVILPOLIS Z

Lugnt och snyggt...

2078 EXT. BECKOMBERGA -- NATT

2078

John förs in på Beckomberga av civilpolis Z med kollega.

2079 INT. BECKOMBERGA -- DAG

2079

En manlig psykiatriker sitter och talar i en diktafon.

2079 CONTINUED:

2079

MANLIG PSYKIATRIKER
Patienten har ingen som helst
sjukdomsinsikt, och erkänner
inget hjälpbehov ens på det
elementära, sociala planet. Hans
röst är spänd och onyanserat hård,
och man får ingen som helst
kontakt. Hans ögon är oförstående
och fientligt avvisande, och
blicken närmast stirrig...

2080 INT. BECKOMBERGA -- DAG

2080

John sitter ensam på ett rum, klädd i sjukhusets kläder.
Han läser i en kemibok.

MANLIG PSYKIATRIKER (V.O.)
Man kan i samtal med patienten
notera en paranoid attityd, men i
övrigt ingenting psykotiskt. Han
har succesivt anpassat sig till
avdelningens rutiner, men efter
sex veckor syns ännu inte någon
förbättring i hans tillstånd. Han
läser sina kemiböcker, men det är
mest samma sida han läser, dag
efter dag...

John sitter där och stirrar ner i boken.

2081 INT. POSTKONTOR -- DAG

2081

John löser ut ett rekommenderat brev på ett postkontor.

MANLIG PSYKIATRIKER (V.O.)
Via sociala myndigheter har John
Stannerman erhållit studentbostad
och ett arbete. Hans sociala
situation har därmed stabiliserats.

2081 CONTINUED:

208:

MANLIG PSYKIATRIKER (V.O.) (MORE.)
Hans vårdbehov kvarstår dock, men
kan tillgodoses genom regelbundna
återbesök och kontroller. I en
första fas under tre månader.

John tittar på kuvertet. Där står: MILITÄRT. HEMLIGT. Han
öppnar det och läser.

2082 EXT. KASERNGÅRD -- DAG

208:

Plutonens 25 man står uppställda på rad. De är klädda i
Svea Livgardes uniform. Plutonbefälet, löjtnant KJELLBERG
hälsar dem välkomna.

LÖJTNANT KJELLBERG
Givakt! Välkomna till Svea
Livgarde. Ni utgör nu Andra
brigadskytte-plutonen i femte
Kompaniet. Mitt namn är löjtnant
Kjellberg och jag kommer att vara
er plutonchef under er tid här.
Jag hoppas vi ska komma väl
överens.

Kameran åker utmed raden av soldater. Stannar till på
John. Han är perfekt i sin uniform. Hans hållning är rak
och stram. Hans hår är kortare klippt. De svarta skorna
blänker av puts.

2083 INT. LOGEMENT -- DAG

208:

John står och råskäller på fyra andra värnpliktiga som
putsar skorna inne på logementet.

JOHN
Idioter! Det står i reglementet
att skor ska borstas utanför
logementet!

VÄRNPLIKTIG 1
Men, ta det lugnt...

2083 CONTINUED:

2083

JOHN

Det är för fan livsfarligt att
borsta skor inomhus! Ångan kan
göra folk sjuka!

John tar tag i en ung man. Löjtnant Kjellberg tittar in.

LÖJTNANT KJELLBERG

Vad händer här då?

JOHN

De bryter mot reglementet!

2084 EXT. SKOGSOMRÅDE -- DAG

2084

Alla i plutonen har plockat isär sin automatkarbin. Delarna
har de på en persedelpåse framför sig. Ett underbefäl
pratar.

UNDERBEFÄL

Nu sitter ni här i fält och har
gjort vapenvård. Plötsligt hör
ni fiendeeld. Vad är det som gäller
då? Att få ihop vapnet med en
jävla fart! Sätt igång!!

Alla försöker sätta ihop sitt vapen så fort som möjligt.
John jobbar snabbt och koncentrerat. Han blir först att
höja vapnet över huvudet.

UNDERBEFÄL

Bra, Stannermann!

John är sammanbitet allvarlig.

2085 EXT. SKJUTBANA -- DAG

2085

John och de andra ligger på skjutbanan och skjuter prick.
John träffar mitt i prick gång efter gång.

2086 INT. LOGEMENT -- DAG

2086

Några värnpliktiga står och pratar utanför logementet när
John kommer, perfekt som alltid.

2086 CONTINUED:

2086

VÄRNPLIKTIG 2

Fy fan, nu kommer han...

John uppmärksammar någon detalj i klädseln.

JOHN

Varför har du ett privat bälte i
byxorna?

VÄRNPLIKTIG 2

Hurså?

JOHN

Det är inte reglementsensligt!

VÄRNPLIKTIG 2

Vi är jävligt trötta på dig, vet
du det. Sköt dig själv och håll
käften!

John gör en ansats att gå till attack, men hejdar sig när underbefälet kommer. John går in på logementet. De andra skakar på huvudet.

2087 INT. KJELLBERGS RUM -- DAG

2087

Löjtnant Kjellberg sitter bakom ett skrivbord. John står framför honom.

LÖJTNANT KJELLBERG

Du kan inte hålla på att läxa upp
dina kamrater så där, det är inte
du som för befälet här. Det är
jag.

JOHN

De bryter mot reglementet hela
tiden. Det är en jävla ovärdig
stil. Du är bra Kjellberg men du
skulle burat in dem med en gång.

LÖJTNANT KJELLBERG

Jag uppskattar att du försöker
följa reglementet, Stannermann.
Men regler är inte några absoluta
sanningar. De får inte ersätta
förnuftigt tänkande.

2087 CONTINUED:

2087

JOHN

Där har du fel! Regler är regler
och de ska följas. Inte diskuteras!
Sverige är ett fint land som
socialdemokraterna tyvärr har
förstört. De har fört en alldeles
för slapp politik.

LÖJTNANT KJELLBERG

Nu tycker jag faktiskt att du
snackar en massa skit.

JOHN

Det förstår jag att du tycker. Du
är också lite slapp
socialdemokratisk. Du är inte
tillräckligt auktoritär i ditt
ledarskap, man kan inte styra
folk med att vara snäll.

Kjellberg suckar. John står där, stram och allvarlig.

2088 INT. LOGEMENT -- NATT

2088

En samling värnpliktiga smyger fram till John som sover i
sin säng. På en given signal håller de fast hans armar
och lägger en kudde över hans ansikte. Så börjar de slå
honom med knytnävarna. Hårt. Johns kvävda skrik.

2089 INT. KJELLBERGS RUM -- DAG

2089

John står åter i Kjellbergs rum. Han har ett blått öga
och rodnader i ansiktet.

LÖJTNANT KJELLBERG

Det här går inte längre,
Stannermann, så jag har en fråga:
Kan du tänka dig att bli frikallad?

JOHN

Aldrig i livet! Absolut inte! Att
göra värnplikten är varje svensk
medborgares plikt!

2090 EXT. KUNGLIGA SLOTTET -- DAG 2090

John, klädd i uniform för Kungliga Livgardets Dragoner, hissar svenska flaggan på slottet. Han genomför arbetet med all respekt. Så gör han honnör för flaggan och går. Han går in i en flygel.

2091 INT. KUNGLIGA SLOTTET -- DAG 2091

John kommer in i en lokal där en annan värnpliktig sitter - med fötterna på skrivbordet.

JOHN

Ta ner fötterna, för fan!

Den värnpliktige ger John fingret. John går rakt fram och slår ner honom. Mannen faller till golvet.

JOHN

Hur fan kan åsna som du få bära uniform!? Jävla slusk!

John går därifrån.

2092 EXT. REGEMENTET K 1 -- DAG 2092

Det är muck. Unga män lämnar kasernområdet. Glada. John går därifrån för sig själv. Ensam.

2093 EXT. LILLA BODEN -- DAG 2093

En polisbil stannar utanför Lilla Boden. Två uniformerade poliser, STRAND och SVENSSON, går in i butiken.

2094 INT. LILLA BODEN -- DAG 2094

Poliserna pratar med Hasan, som nu är ensam i butiken.

STRAND

Såg du den här mannen med luvan?

Rånaren.

HASAN

Nej. Jag var hos tandläkaren.

2094 CONTINUED:

209.

HASAN (MORE.)

Nauul var ensam i butiken.

SVENSSON

Vem är Noll?

HASAN

Inte Noll. Nauul. Hon heter Nauul.
Hon brukar hjälpa mig här ibland.

SVENSSON

Såg den där Noll rånaren?

HASAN

Nauul! Nej, hon såg ingen alls.

SVENSSON

Kan vi prata med henne?

HASAN

Nej, tyvärr. Hon har gått hem.

Svensson ser på Hasan, lite skeptisk till hans historia.

SVENSSON

Jaha du... Så ingen av er såg
något.

HASAN

Jag var ju hos tandläkaren!

SVENSSON

Just det. Vet du vem det kan ha
varit som ville råna dig då?

HASAN

Så klart inte. Jag vet inte, en
rånare kanske. Jag vet ingen som
vill mig något ont.

STRAND

Men du är säker på att det var
ett rånförsök?

HASAN

Nej. Jag är inte säker. Jag var
ju inte här. Det var byggjobbarna
som såg honom.

STRAND

Känner du dig hotad på något sätt?
Är du rädd?

2094 CONTINUED: (2)

209.

De två poliserna står bredbenta framför Hasan, med armarna i kors. Ser på Hasan. Hasan skrattar till, lite nervöst.

HASAN

Jag? Nej, jag är inte rädd, men...
Jag ville ju ringa er ändå. Jag vill att ni ska veta vad som hände.

SVENSSON

Okey du... Vi får se vad vi kan göra. Har hon telefon, den där Noll?

HASAN

Nauul! Hon heter Nauul!

Hasan skriver ner numret på en lapp som han ger till Svensson. De båda poliserna vänder sig om för att gå.

STRAND

Förresten, kvällstidningen, jag tar den när jag ändå är här!

Han lägger pengarna på disken och tar Expressen.

2095 EXT. BYGGARBETSPLATS -- DAG

209.

Poliserna Svensson och Strand pratar med Bure.

SVENSSON

Är du verkligen säker på att det var ett rånförsök?

BURE

Killen hade en rånarluva. Han såg ut som en rånare.

SVENSSON

Men du är osäker på om han hade ett vapen?

BURE

Det var ett svart, långt föremål. Men jag kan inte säga att det var en pistol. Inte säkert.

Poliserna ser på Bure.

2095 CONTINUED:

2095

SVENSSON

Och sedan försvann han på cykeln?

BURE

Just det.

SVENSSON

Hade han bråttom? När han cyklade iväg.

BURE

Inte överdrivet, men ganska.

SVENSSON

Han blåtrampade inte?

Bure ser på Svensson.

BURE

Nej.

2096 EXT. KORVKIOSK -- DAG

2096

Polis Svensson kommer med två korvar i bröd. Han stiger in i polisbilen, där kollegan Strand sitter och bläddrar i kvällstidningen.

2097 INT. POLISBIL -- DAG

2097

Svensson och Strand sitter i bilen och äter korv. Strand bläddrar samtidigt lite förstrött i kvällstidningen. Där finns flera stora artiklar om de senaste revolverskjutningarna.

STRAND

Vad tror du?

SVENSSON

Jag vet inte. Folk inbillar sig så jävla mycket. Jag slår vad om att killen bara hade dragit ner mössan en bit, för att han frös. Så tyckte han på bygget att det såg ut som en rånarluva?

2097 CONTINUED:

2097

STRAND

Det kanske var precis det han gjorde?

SVENSSON

Vad gör vi då? Ska vi skriva en rapport, eller?

STRAND

Näe! Ärligt talat. Det vete fan om det behövs. Vi har nog med rapporter om folk som ser hjärnspöken.

SVENSSON

Då skiter vi i det. Du ska inte ringa Noll?

Strand skrattar.

STRAND

Hallå, hallå, är det Noll!

De skrattar. Svensson stoppar in det sista av korven och startar bilen.

2098 EXT. JÄRNVÄGSÖVERGÅNG DJURSHOLM-ÖSBY -- EFTERMIDDAG

2098

Tåget på Roslagsbanan kommer. John står där med cykeln. Väntar. (Som scen 74)

När tåget passerat, cyklar han vidare.

2099 EXT. DJURSHOLM-ÖSBY -- EFTERMIDDAG

2099

John ställer ifrån sig cykeln på en lite undanskymd plats. En bit bort ser han ISA AYBARS gatukök. Han ser sig om - så börjar han gå fram mot gatuköket.

2100 INT. GATUKÖK -- EFTERMIDDAG

2100

28 JANUARI 1992

Isa Aybar fyller på kylan med några burkar Fanta och Cola. Så knäpper han på radion. Musik. Han sätter sig på en pall och vilar sig. Lutar huvudet mot kylskåpsdörren.

2100 CONTINUED:

2100

När dörrklockan pinglar, vrider han på huvudet för att se vem som kommer. Samtidigt som han reser sig. Han ser en maskerad man, John, stå innanför dörren med stirrande ögon. Ögonen är svarta av hat. Mannen står bredbent och håller en revolver med båda händerna. Den är riktad rakt mot Aybar.

Aybar höjer instinktivt armarna för att skydda sig, när det första skottet smäller. Kulan missar Aybars huvud med någon centimeter, och slår in i kylskåpet bakom honom.

Utan att yttra ett ord, avlossar John nästa skott. Det träffar Aybar i armen. Han skriker av smärta och skräck.

AYBAR

Vad vill du!? Ta kassan, men
skjut inte!

Aybar håller upp armarna till skydd, rör överkroppen fram och tillbaka för att försvåra en träff.

Utan att svara, siktar John mot hans huvud och trycker av. Kulan träffar Aybar i handen.

AYBAR

Hjälp! Jesus, hjälp mig från den
här djävulen! Han säger inget!
Han pratar inte!

Aybar kastar sig fram mot John. Han lyckas gripa tag i revolvern, men tvingas släppa den när ett nytt skott träffar honom i handen.

John avlossar snabbt ett skott till. Kulan träffar Aybar i tinningen. Han faller omkull, med blodet rinnande. Ropar.

AYBAR

Jesus hjälp mig! Jesus! Hjälp!

Så svimmar han. John stirrar ner på honom ett ögonblick. Så flyr han ut.

2101 EXT. DJURSHOLM-ÖSBY -- DAG 2101

John rusar bort från gatuköket, bort mot platsen där han ställde sin cykel. Han sliter av sig masken på vägen. Han kastar sig upp på cykeln och trampar snabbt därifrån.

2102 INT. GATUKÖK -- DAG 2102

Aybar vaknar till på golvet. Han är blodig och omtöcknad. Han lyckas, efter viss ansträngning, få fatt i telefonen och slå numret till polisen.

En ung kvinna svarar.

POLISRECEPTIONIST (O.S.)
Polisen, Danderyd.

AYBAR
Jag...jag heter Isa Aybar. Jag
jobbar i...Djursholms gatukök.
Jag har...blivit skjuten. Skicka
hjälp! Fort!

POLISRECEPTIONIST (O.S.)
Förlåt, vad sa du att du hette?

AYBAR
Isa...Isa Aybar...

POLISRECEPTIONIST (O.S.)
Jaha. Och vad har du för
personnummer?

AYBAR
Men...jag....jag har
blivit...skjuten! Djursholms...

POLISRECEPTIONIST (O.S.)
Ja, ja. Men jag behöver ändå ditt
personnummer. Kan jag få det,
tack?

Aybar är nära att svimma igen. Men han försöker ändå säga sitt personnummer.

AYBAR
Feeem...åtta...

2102 CONTINUED: 210:

Så orkar han inte mera. Han faller ihop och svimmar. Luren blir liggande. Vi hör kvinnans röst.

POLISRECEPTIONIST (O.S.)
Hallå? Hallå, vad sa du? Jag hörde
bara den första siffran. Fem. Jag
behöver hela personnumret!

Aybar ligger där, avsvimmad i sitt eget blod.

POLISRECEPTIONIST (O.S.)
Hallå? Jag behöver hela
personnumret! Hallå?

2103 EXT. PARKVÄG -- DAG 210:

John cyklar inåt stan på en parkväg/mindre gata. Även om han är spänd, har han inte lika bråttom längre. Han cyklar lugnt.

Han hör sirener som närmar sig. Så skymtar han en ambulans på en större gata. Den är på väg mot Djursholm. Strax efter, kommer en polisbil med blåljus och tjutande sirener.

John cyklar vidare. Han svänger av på en tvärgata och försvinner bort.

2104 OMITTED 210:
AND AND
2105 210:

2106 EXT. STADSGATA -- DAG

2106

En kvinnlig parkeringsvakt sätter en p-bot på Johns bil.
John kommer skyndande från andra sidan gatan. Arg. Han
ger kvinnan ett hårt slag i magen.

2106 CONTINUED:

2106

Hon viker sig dubbel, stapplar till och är nära att falla omkull.

JOHN

Du ska bara passa dig jävligt noga! Jag är mycket större än du!

Han sätter sig i bilen, startar och kör därifrån. Parkeringsvakten lutar sig mot husväggen, försöker återhämta andan. Hostar.

2107 INT. TINGSRÄTT -- DAG

2107

John sitter anklagad, välklädd och prydlig. Hans försvarare sitter intill honom. Förhandlingen pågår. Åklagaren pratar. Men vi hör ingenting från förhandlingarna.

DOMARE (V.O.)

...Misshandel. Olaga hot.
Förolämpning. Ofredande. Bedrägeri.
Försök till bedrägeri. Våld mot tjänsteman. Lydnadsbrott. Våld mot krigsman. Grov vårdslöshet i trafik.

John ses luta sig mot sin försvarare och säga något. Denne antecknar något. Nickar.

DOMARE (V.O.)

John Stannermans benägenhet att tillgripa våld är anmärkningsvärt, med avseende på hans begåvning. Någon annan påföljd än fängelse, kan därför inte komma ifråga. Tingsrätten dömer John Stannermann till 14 månaders fängelse.

Vi hör ljudet från domarklubban som slås i bordet.

- 2108 INT./ EXT. FÅNGTRANSPORTBIL TÄBY-ANSTALTEN -- DAG 2108
John sitter i en skåpbil, tillsammans med eskorterande personal.
Bilen kör upp framför Täby-anstalten. Porten öppnas. Bilen kör in. Porten stängs bakom den.
- 2109 EXT. TÄBY-ANSTALTEN -- KVÄLL 2109
John rymmer från Täby-anstalten. Han klättrar över stängslet och springer bort i mörkret.
- 2110 EXT. CENTRALSTATIONEN -- DAG 2110
John kommer gående fram mot Centralstationen, då han grips av två civila poliser. Han gör motstånd, men ger sig snabbt.
- 2111 INT./ EXT. FÅNGTRANSPORTBIL KUMLA -- DAG 2111
John sitter i en fångtransportbil. Den kör fram till Kumlafängelsets höga murar.
Den stora porten öppnas. John tittar upp mot muren. Bilen kör in. Porten stängs bakom den, med en dov smäll.
- 2112 INT. KUMLA-ANSTALTEN -- MORGON 2112
1 MARS 1986
John ligger på sängen i sin cell. Han läser en bok om Romarriket. Ser ett namn i texten: Ausonius. Han antecknar namnet. Så sätter han på radion. Nyheterna har precis börjat.

RADIONYHETER

...är död. Han sköts igår kväll i centrala Stockholm.

2112 CONTINUED:

211:

RADIONYHETER (MORE.)

Olof Palme sköts ner vid korsningen Tunnelgatan-Sveavägen, och han avled senare på Sabbatsbergs sjukhus.

John stirrar på radion. Lyssnar spánt.

RADIONYHETER

Regeringen är informerad. Finansminister Kjell-Olof Feldt och vice statsminister Ingvar Karlsson är informerade, och de bekräftar båda att Olof Palme avlidit.

Nyheten sjunker in hos John. Ett leende öppnar sig i hans ansikte. Han höjer armarna i en segergest. Reser sig med höjda armar.

JOHN

Jaaa! Jaa!!

RADIONYHETER

Polisen söker en man i 35-40-årsålderna, med mörkt hår och lång, mörk rock. Polisen söker alltså mördaren och ett stort sökpådrag pågår i hela Stockholm...

2113 EXT. SVEAVÄGEN -- DAG

211:

TV-arkivet 1-3/3 1986. Människor har samlats vid mordplatsen där Palme sköts. En stor hög av blommor ligger där. Flera gråter.

2114 INT. KUMLA-ANSTALTEN -- KVÄLL

211:

Ett tiotal fångar sitter och arbetar i en verkstad. De borrar hål i trästycken, slipar kanter på tillsågade trädelar. Enkelt och monotont arbete. John slipar kanten på en brädskena. En medfånge vänder sig mot honom.

2114 CONTINUED:

2114

MEDFÅNGE

Vad sitter du för?

JOHN

Småskit bara. Bagateller. Det mesta är fel.

MEDFÅNGE

Vi är oskyldiga vi också. Allihop.

Några flinar.

JOHN

Alltså, jag är inte kriminell. Som ni. Jag är en laglydig människa, egentligen.

MEDFÅNGE

Absolut.

JOHN

Just det! Jag har bara blivit jävligt orättvist dömd! Och jag hatar kriminella precis som vilken medelsvensson som helst! Jag tycker de är riktiga svin!

Några stelnar till, kastar en blick på John.

2115 INT. KUMLA-ANSTALTEN -- KVÄLL

2115

John kommer ut genom en dörr. Går ensam. Plötsligt dras han in i ett utrymme och blir misshandlad av fyra medfångar. Vi känner igen dem från verkstan.

2116 INT. KUMLA-ANSTALTEN -- KVÄLL

2116

En fångvaktare går och låser celldörrarna. Han tittar in i Johns cell. John sitter på slafen, svullen i ansiktet efter misshandeln. Vakten kastar bara en neutral blick på honom, så stänger han dörren. Låser. John sitter kvar. Stirrar in i väggen.

2117 EXT. KUMLA-ANSTALTEN -- DAG 2117

Dörren intill den stora transportporten öppnas. John kommer ut i civila kläder, med en väska i handen. Dörren stängs bakom honom. Han blir stående en stund. Så börjar han gå därifrån.

2118 EXT. GATUKÖK -- DAG 2118

Flera hundra elever från närliggande skolor har samlats vid Aybars gatukök. De bär plakat och banderoller som protesterar mot rasism och våld. De lägger ner blommor. Tänder ljus. Flera elever håller tal. TV är där.

2119 INT. SJUKHUS -- DAG 2119

Isa Aybar ligger i sjuksängen med bandage om huvudet och båda händerna. Han är vaken, men matt. Hans fru är där, liksom hans bror och kusin och några till.

Brodern står vid fönstret och pratar med en journalist som håller fram en minibandspelare.

AYBARS BROR

Statsminister Carl Bildt måste göra något, nu! Min bror kunde ha dött, precis som han, Sam Radmand! Hur många ska dö innan det här slutar!?

REPORTER

Är ni rädda?

AYBARS BROR

Det är klart vi är rädda. Folk vågar inte längre gå till sina jobb, fattar du? De vågar inte gå ut. För Carl Bildt är det inga problem, han har ju livvakter men vem ska skydda oss invandrare?

En manlig kusin som sitter vid Aybars säng lägger sig i.

2119 CONTINUED:

2119

AYBARS KUSIN

Om inte polisen kan skydda oss,
så måste vi skydda oss själva!

REPORTER

Är det lösningen, menar du? Att
ni beväpnar er?

AYBARS KUSIN

Om ingen annan skyddar oss, så är
det lösningen! Ska vi bara gå
och vänta på att bli skjutna och
mördade!?

Aybars ansikte. Han ser på sin kusin. Hans blick är matt.
Han sluter ögonen.

2120 INT. CELL -- DAG

2120

JOHN

Det var kanske inte så humant,
det var kanske inte så mänskligt
det jag gjorde. Men det låg ändå
lite i sakens natur. Jag
menar...Nydemokraterna snackade
ju också om att invandrarna skulle
ut. Deras budskap gav mig en
form av feedback, om man ser
psykologiskt på det hela. Det gav
mig respons och stärkte mitt
självförtroende... Aybar blev
allvarligt skadad. Jag tänkte att
jag kanske borde sluta nu. Men
det blev ju inte så...

SLUT DEL 2

WHITE Revision - 1-2-05

63.

2120 CONTINUED:

2120